

1794. ks. Leszkowicz Kazanie...

KAZANIE

PO SOLLENNEY WOTYWIE
W KOLLEGIACIE LUBELSKIEY

Przez Jegomości Xiędza Antoniego Stanisława Lewkowicza
Kaznodzieię teyżę Kolegiaty

M I A N E.

P R Z E D K T Ó R Y M

X I A Ż E S A P I E H A

*Imieniem Naczelnika i powtórzeniem słow iego, które On do
Kaptana wyrzekł w dzień swoiey przysięgi, zaprosił Ducho-
wieństwo, aby przemówić raczyło do Ludu.*

W L U B L I N I E 1794.

w Drukarni Rzepltey: Kollegium XX. Trynitarzów.

KAZANIE

POSOLENNY WOTYWI

W KOLEGII LUBELSKIEJ

W Roku 1704

M I A N E

P R E D R O Z M

XIAZE SAPIENIA

Wskazywanie na to, że w tym roku, w którym się
wystąpił ten wyrost, jest to rok, w którym
wystąpił, aby przynajmniej w tym roku

W LUBELSKIEJ 1704

w Drukarni Rzeczpospolitej w Lubelskiej XX Tytułowej

XVIII. 2. 770

KAZANIE

*Za sprawiedliwością wojny za duszę twą, i bij się za
prawdę aż do śmierci: a Bóg za cię zwalczy nieprzyja-
cioly twoje.* Eklezjatyk w Rozdziale 4.

PRZEZACNI OBYWATELE!

Ważny! W zechimodna Prawica Stwórcy naszego do-
świadczała na moment cierpliwości naszej; a spra-
wiedliwość siurowa zbrodniom naszym wymierzała ka-
re: przyzedeł nakoniec moment pożądany, moment w
którym Bóg Oyców naszych okazuje nam szczęśliwo-
ści promyk, i daie poznać, że od nas famych szczęśli-
wość nasza zawisła.

Przekonani doświadczeniem okropnym, iak po-
w'zechne obyczajów zepfucie iest nierozdzielne zu-
pactkiem Narodów, przeświadczeni, iak okropne sku-
tki niezgoda prowadzi za sobą, w tym przynajmniej
omomencie, i kiedy ias Oyczyzny fama poczeiwość, cno-

A

ta, zaufanie wzajemne, mogą na stronę szczęśliwości
przeważać: porzućmy życie miękkie, uczynmy koniec
wszelkim kłótniom, wszelkiemu rozdzieleniu umysłów.
Stan uciśnionej Ojczyzny, oby Was przekonał przy-
najmniej co może dokazać w Wolnym Narodzie nie-
zgoda! Stan dzisiejszej Ojczyzny, oby przynajmniej
wzbudził w sercach Waszych zgodę, i jedność, cnoty odda-
wna Polakom nieznaną! Obywatele! szukajcie do tej cno-
ty pobudek, która sama szczególnie zdolna jest zbawić
Ojczyznę Waszą. Obywatele! szukajcie tych pobudek
w sercach Waszych cnotliwych, bo inaczej interes,
prywatny, nauczą was przenosić własną nad powierz-
chowne dobro. Przywaleni gruzami rozwalin Ojczyzny,
nie wątpimy przynajmniej, że los szczególnych Osób,
od losu powszechnego zawisł: a uciśnieni przemocą,
obarczeni iarzmem, poznamy przynajmniej, że in-
teres Ojczyzny jest interesem naszym. Niechęć ja-
wąpić, że cnota Obywatelstwa Waszego, odpowiada
powinnościom dobrego Syna Ojczyzny, i dla tego
mogę Wam śmiało powiedzieć: że jeżeli będziecie od-
powiadać Ojczyzny Waszej zamiarom, ona Wam na-
znaczy Imię cnotliwych Mężów, dobrych Obywatelów.

Mamy dobrą sprawę, znają to wszystkie Narody:
Słuchajcież co mówi Eklezyastyk: Za sprawiedliwo-
ścią wojuy za duszę swoją, i zaprawdę bij się aż do
śmier-

śmierci! to Część I. Kazania. — Mamy sprawiedliwego Boga: otym przekonywa nas Wiara, a Eklezyaftyk dodaje: Bóg za cię zwalczy Nieprzyjacioly twoje! to Część II.

Brońmy naszey Oyczyzny! bo własność naszą wydarła nam przemoc: Położmy nadzieję w Bogu! bo On sam pomysłne zwycięstwa daie odnieść Woiowników Orężom, to iest: co Was powinno do iedności zachęcić; to iest: co Was może ślodką zasilić nadzieją.

Boże, którego pomocy ufamy! spraw przez litość twoją: żeby nam nigdy Nieprzyjaciel nie mówił: próżności ufali w Bogu.

C Z E Ś C I.

Stan dzisiejszy Oyczyzny naszey, iest tak mocnym dowodem żeśmy uciśnieni, że sam Nieprzyjaciel nigdy niezdola powiedzieć: sprawiedliwie postępowaliśmy na ziemi Polaków: Jakoż proszę Was i cóż zaprzyczyzna, że nam oderwali tak znaczne Kraie? że na Współ-Braci naszych włożyli kaydany? czemu proszę Was Granice nasze tak szczupłe? Woyska nasze zabrane? oto obca przemoc, kazała nam błogosławić tę rękę, która zguby naszey iest istotną przyczyną; czemu pro-

Aij

szę Was! Obywatel nie jest pewny własności? Rolnik wywieziony? Miasta zniszczone? Oto Nieprzyjaciel przywłaszczył sobie wszystko, cokolwiek jest własnością naszą: czemu proszę Was! utracając majątek, znać, utraciliśmy nawet poezliwość, i cnotę? Oto podłych zbiór ludzi, wydzierając nam doczesne dobra, wydarł: nawet wityd, niewinność poezliwy, honor, i inne cnoty właściwe Polakom: O nas to można śmiało wiedliwie powiedzieć, co niegdys Jeremiasz żywy wy-lewając mówił o spustoszoney Jerozolimie: Drogę Syno-
nu płaczą: niemasz ktoby szedł na Święto uroczyście: Wszystkie bramy jego pokazone, Kapłani jego wzdychający, Panny jego znużone; a sama gorzkością ścis-
śniona. O nas można powiedzieć: Przeciwnicy nasi stali się głową naszą, Nieprzyjaciela bogactwa nasze posiadli: a dziatki Oycyzny naszej zaprowadzeni, w niewolę, przed obliczem trapiącego. Można powiedzieć o Oycyznie naszej: odstąpiła od niej wszystkie ozdoba, stali się Książęta iey, iako Barani nieznaidujący pa-
fzy, i poszli bez siły przed obliczem goniącego. Można powiedzieć o Synach nieszczęśliwey Oycyzny na-
szej: mówili swey Matce gdzie jest Pszenica, i Wino? gdy mdleli na ulicach od głodu, gdy wypuszczali du-
dze swoje na łonie swych Matek. Słowem, możemy powiedzieć przed Bogiem i Swiatem, co Jeremiasz mó-
wi w Modlitwie swojej: wodę naszą za pieniądze pi-
liśmy.

liśmy, drwa nasze; za pieniądze kupowaliśmy! Obywatele! i któryż rodzaj ucisku nie jest Wam znany, w okolicznościach dzisiejszych? i któryż z Was w spokojności może posiadać to wszystko, co Wafzą szczęśliwość stanowi, co Wafzą spokojność zaręcza? Wydarł, Wam Nieprzyjaciół tak rozległe Kraie, z majątków Waszych korzystał, Poddanie Wafze ucisnął: Nieprzyjaciół gnoty Wafzey kusił, i podobno nie w jednym osłabił; Nieprzyjaciół rzucił poilk na Wafzą domową spokojność, i tę zupełnie osłabił. Obywatele! krzywdą Wafza jest wielką. Obywatele! sprawa Wafza jest dobra; jeżeli chcecie w tej mierze przekonania szukać? obce Wam Narody powiedzą: Polak ma sprawiedliwą sprawę. Y coż więc za zamiar powinien być Obywatela w tym razie? Otó naukę Eklezyastyka najwerniej wypełnić: za sprawiedliwością wojuy za duszę twoją, i bij się za prawdę aż do śmierci! Ludzie młodzi! porzucicie życie miękkie: idźcie tam, gdzie Was Oyczyzna wzywa! a krokolwiek zdolny jest broń dzwigać, wojuy za duszę twoją, i bij się za prawdę aż do śmierci! Y jeszczeż wyrodny Polak, tylo nieszczęśliwościami znękany, w żyłach swoich będzie krew zimną toczyć? Y jeszczeż Polacy domów Waszych będziecie pilnować w ten czas, kiedy cnotliwi Obywatele, krew swoją własną za Wafze przelewają swobody? i jeszczeż nie umiecie przenosić śmierci ponieśney

W

w Obronie Ojczyzny, nad śmierć, którą Wam w domach własnych zada Nieprzyjacielska ręka! Obywatele! Miasta! Poddani! wzbudźcie w sercach Waszych ducha odwagi i męstwa, a komu siły osłabione bronić niedozwalają Ojczyzny czyncie dla niej Ofiary hojne z Waszych majątków! Dajcie ochoczo Ojczyźnie; bo inaczej, niechętnym wydrze Wam Nieprzyjaciel majątek! Brońmy naszej Ojczyzny wspólnie bo własność naszą wydarła nam przemoc. Połóżmy nadzieję w Bogu, bo On sam pomyślnie zwycięstwa dać odniesie woioowników orężom: i to jest Materją drugiey Kaza-
nia Części.

C Z Ę S C II.

Kto w Bogu nie położył ufności, ten próżno mówi: że Jego bytność przypuszcza: Jest Bóg Przech: Obywatele! o to jest prawda, którey nie przeczą sami nieprzyjaciele nasi, jest Bóg sprawiedliwy; i to jest: co w nich boiaźń wzbudzi, co w nich męstwo osłabi. Serce szczegulnie skażone niecnotą może powiedzieć że nie-masz Boga: iako i Dawid mówi w Psalmie 13. rzekł głupiec w sercu swoim nie-masz Boga; ale rozum człowieka naybardziej przyćmiony występkiem, nigdy Jego bytności uwłaczać nie zdoła, Lecz skoro nie zdołamy zaprzeczyć że jest Bóg, a wiara odkrywając nam Jego własności, mówi: że jest sprawiedliwy; i czemuż nie-
cię-

mamy w Nim położyć całej naszej ufności! Mamy dobrą sprawę, mamy sprawiedliwego Boga, więc Bog za nas zwalczyć nieprzyjaciół nasze: bierzmy się za ręce ku własnej obronie, a ta Wszemoguća, ta dobroczynna Ręka, która nam dozwoliła zacząć, dozwoli dokończyć. Niechaj nie mowi wyrodny Polak, mamy nieprzyjaciół wielu, jeżeli Bog z nami; padnie po boku naszym tyśiąc, a dzieścięć tysięcy po prawej stronie naszej: iako mowi Dawid w Psalmie 90. Jakoż proszę was! i czemuż Jonathas z jednym szczególnie kopiennikiem poraził wojska Filistyńskie? Oto dla tego, że z ufnością powiedział: nie trudno Panu wybawić albo w wielu albo w trosze w Księ: 1. Król: w Rozdziale 14. Czemu Gedeon we trzyśta ludzi niezliczoną liczbę Madyanitów zwyciężył, iako czytamy w Księdze Sędziow w R. 7? Oto dla tego że Bog był z Gedeonem. Dla czego Izrael Hananeczyka poraził? Oto dla tego że Bog Izraelitów bronił. Czytajcie Historią starego Zakonu, tam obaczycie, że za kimkolwiek Naywyższy walczył, ten słabą ręką, ręką samych niewiaśt nieprzyjaciół zwyciężał. Obywatele! Bog widocznie jest z nami: dał nam Cnotliwego Męża, siły Naczelnikiem naszej: Męża, któremu Narod pomimo wszelkie zadawnione przesady, zupełnie zaufa! Bog widocznie jest z nami! bo już odgłos zwycię-

cię-

ciężstwa Polaków uszu naszych dochodzi: Bóg widocznie jest z nami! bo w tym momencie kiedy już już traciliśmy nadzieję powstania, krótki nasz kaydany, uwalnia nas z więzów: Bóg widocznie jest z nami! bo cokolwiek widzimy w Kraju od dnia 24. Marca rozpacz naszą niszczy, siły nasze wznacnia. Biogostawmy więc tę Rękę Wszechmocną, która lubo nas chłoczę zdolna jest jednak szczęśliwość nam wrocić: Położmy ufność naszą w tę Wszechmocną Prawicę! która niewinności broni, która sprawiedliwość wymierza, bo ktokolwiek w Bogu nadzieję położył, nie był zawstydzony. O małą rzecz idzie Słuch a Zwycięstwo już przy nas: Powiedzmy dzisiaj w tej Świątyni Boga: Bóg naszą pomocą! a będzie zdolny nieprzyjaciela walczyć, z tym Narodem, którego broni Nasyżliży? Powiedzmy dzisiaj w tym Przybytku Boga naszego: że odtąd wiernie będziemy mu służyć! a będzie kto wątpić że Bog uczyni miłosierdzie z nami? Bierzcie się więc wszyscy do obrony wspólnej! a Bóg sprawiedliwy zwalczy za was nieprzyjaciół wasze: i wtenczas kiedy ręce wasze będą rzucać śmiertelne na nieprzyjaciela pociski, Bóg was będzie zaślaniać od zguby i śmierci.

5. Kończę więc Przechacni Obywatele mowę moją, tą niezawodną prawdą: ktokolwiek w okolicznościach dzisiejszych niechce Oyczyzny bronić, niechce dać przy-

przykładu jedności i zgody, w żyłach podobnego człowieka śladu krwi Polkiew nie ma! ktokolwiek w okolicznościach dzisiejszych w Bogu nie kładzie ufności; ten próżno mówi że jest z liczby Chrześcian! Biermy się do obrony, a broniąc Ojczyzny, ufajmy Bogu! to jest szczególnie co naszą Ojczyznę zbawić potrafi, co nam spokojność utraconą przywróci.

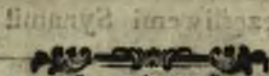
Kończę mowę moją Przeznaceni Obywatele, zaklinając was na miłość Ojczyzny, i na tę ufność którą macie w Bogu! że jeżeli dotąd byliście zgorzzeniem Współ-Braci Waszych: dając im zły przykład niezgody; odtąd przynajmniej bądźcie dla drugich przykładem jedności; niechaj Woiewodztwo nasze biorą inni za przykład! i niechaj przeświadczeni będą, że miłość Ojczyzny umie rozdwojone umysły pogodzić.

Nie pozostaie więc mi: tylko Imieniem Duchowienstwa oświadczyć Tobie JO Xiążę (*) zaufania Ojczyzny, zaufania Naczelnika zbroyney sily Narodu, nie będzie po między nami wyrodnego Syna ktoremby śmiał na złe używać. Zawsze my będziemy wołać do Boga za Ojczyznę naszą: *Parce Domine! Parce Populo tuo!* Zawsze my będziemy wołać:

Niechaj ten Bog dobrotliwy, wspomni na Cnotę Ojców naszych! a dla tey przynajmniej niech się zlituje nad ich niefortunliwemi Synami!

(*) Kazimierz Sapieha, mówił przed kazaniem Słowy Kościelniczki: Kapłan e uów do ludu: że Bóg sprawiedliwy

Wolaymy Polacy łączcie sercem i usły, Panie
Zastępów, mocny i straszliwy Boże! któren wżród
woyny nieuchronney, i grożącey Narodom, jestsi B-
giem łaskawości, Bogiem miłosierdzia! Ty wiesz! że
Polak szczególnie ku własney swoiey obronie, do Orę-
ża porywać się musil! Ty wiesz! że nam Kraie zabra-
no, a na pozostałych Polaków ciężkie włożono kay-
dany: Ty wiesz! żeśmy przyczyny do woyny nie
dali, Kraiów nie zabieraliśmy cudzych, ani przemocą
ucifneliśmy Sasiadow: Ty wiesz! co, pod ciężkie i-
rzmio zagarnieni Polacy, znoszą i cierpią. Ty wiesz!
ze w Kraiach w których niegdys katolicka była za-
szczepiona Wiara, dzisliay śladu niemasz katolickich
Kościołów: Ty wiesz! że tam Obywatel uciśniony, Miasta
nasze obciążone podatkiem, tam Rolnik wzięty od żo-
ny, od dzieci, i zaprzędany w niewolę: Prosimy Cię
zatem o Twoią Pomoc, Twoje Wsparcie, Twoią Obro-
nę! nie patz na grzechy nasze, ani Oblicza Twoiego
nie odwracay od nas! wzbudź w Polakach ducha od-
wagi, ięności i męztwa; a ich Orężom pobłogosław
łaskawie! Słuchay nas Panie, i wysłuchay pokornych
proźb naszych, Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego
Amen.

Wydrukowano w drukarni Księżyce 1870 r.

XVIII. 2. 770

Jełkiewicz 1770

1532

F

XVII-2.1110